

Існують певні правила психологічної допомоги особам, які мають намір вчинити самогубство:

- З такими особами потрібно частіше зустрічатися.
- Психолог повинен звертати увагу суїцидального клієнта на позитивні аспекти в його житті. Наприклад: «Ви згадували, що раніше багато-чим цікавилися. Розкажіть про свої захоплення» або «Завжди є заради чого жити. Що Ви думаєте про це?». Такі питання допомагають клієнту знайти ресурси для подолання важкого етапу життя.
- Дізнавшись про намір особи вчинити самогубство, не слід панікувати, намагатися відвернути його якимось заняттям і вдаватися до моралізування та наставляння. Така тактика лише переконає особу, що його ніхто не розуміє і консультант – теж.
- Фахівець повинен залучити до роботи з клієнтом між консультативними зустрічами важливих для нього людей (близьких, друзів).
- При високій вірогідності самогубства слід вжити заходів обережності – проінформувати близьких клієнта, обговорити питання про госпіталізацію. Виконати це не легко, адже особа нерідко починає заперечувати свої наміри і стверджує, що нічого за нього турбуватися. Проте необхідно врахувати небезпечні ознаки в поведінці особи, оскільки заспокійливі заяви можуть носити відволікаючий характер.
- Психолог не повинен дозволяти клієнту маніпулювати собою за допомогою загрози самогубства.
- Психолог зобов'язаний детально, у письмовій формі, документувати свої дії, щоб у разі нещастя він зміг довести собі та іншим, що діяв професійно і вжив усіх заходів для уникнення катастрофи.

Особливість роботи соціального працівника полягає у тому, щоб підліток сам розповів про свої проблеми і відчував, що його сприймають, розуміють, надають підтримку. Поради, рекомендації чи контроль – неефективні способи.

Суїцидента слід підштовхнути на відверту розмову, намагаючись не впустити бодай найменшої інформації. Як правило, в суїцидента в такому стані втрачена надія. Розмова має бути побудована таким чином, щоб показати альтернативу, відродивши надію. Для того, щоб визначити істинну проблему людини, слід наштовхнути на визначення сутності проблеми. Спрацьовує і фраза соціального працівника: «Я не хочу, щоб ви це робили». Це проста, банальна фраза часто відіграє вирішальну роль не тільки у встановленні контакту, а стає ключовою у поверненні підлітка до життя.

Дитина звертається за допомогою для того, щоб хтось зупинив її, підтримав, розкрив сутність її проблеми, вислухав і т.д. Підлітки, як правило, не знають, як жити далі.

Просимо використовувати ці рекомендації під час проведення роботи з сім'ями, в яких діти, підлітки схильні до суїцидальної поведінки, або в них були спроби скоєння суїциду.